

στούμε στην προβολή φολκλορικών και περιθωριακών «πολιτικών» εκδηλώσεων και στο μιμητισμό ξένων προτύπων;

Η πολιτιστική μας διπλωματία πρέπει να αναπτυχθεί ισόρροπα σε όλο τον κόσμο. Είναι σκοπιμότερο να συγκεντρωθούν οι δυνάμεις μας σε χώρες όπου ο ελληνικός λόγος είναι ευπρόσδεκτος. Υπαινίσσομαι τις βαλκανικές και παρευξείνιες χώρες, τα μέλη της πάλαι ποτέ βυζαντινής κοινοπολιτείας, κατά τον ιστορικό Ομπολένσκι, στις οποίες η κοινή παράδοση, η κοινή ιστορική εμπειρία, οι ταχύτατα αναπτυσσόμενες οικονομικές σχέσεις και το πρόσφατο μεταναστευτικό ρεύμα προς την Ελλάδα δημιουργούν όλες τις προϋποθέσεις για μια γόνιμη και επωφελή για τα συμφέροντά μας παρουσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά και πολλά άλλα είναι τα προβλήματα που, επιτέλους, θα κληθεί να αντιμετωπίσει η πολιτεία, προβλήματα ουσίας και μακρόπνοης προοπτικής, από τη λύση των οποίων εξαρτώνται πολλά. Κάτω από αυτό το πρίσμα θα ευχόμουν η Αντιπολίτευση, αντί να τηρεί μια ανεξήγητα αρνητική στάση, να σπεύσει να επιδοκιμάσει αυτό το νομοσχέδιο και να συμβάλλει σε μια συζήτηση που μόλις σήμερα ξεκινάει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ την κ. Καρύδη για την τόσο ενδιαφέρουσα παρέμβασή της.

Το λόγο έχει ο κ. Κοσμίδης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα σφοδρότερα νομοθετήματα που ψήφισε η ελληνική Βουλή, είναι ο ν. 1558/1985: «Κυβέρνηση και κυβερνητικά όργανα». Ο νόμος αυτός σέβεται τη διάκριση των εξουσιών, ρυθμίζει τα της λειτουργίας της Κυβέρνησης, θεσπίζει κυβερνητικά όργανα και καθορίζει τις αρμοδιότητές τους.

Η σοφία του συνίσταται στο γεγονός ότι με το άρθρο 8 παρέχει εξουσιοδότηση στην Κυβέρνηση, όπως με πράξη Υπουργικού Συμβουλίου, δηλαδή εκτός Βουλής, τροποποιεί ή καταργεί τα θεσπιζόμενα με το νόμο αυτόν κυβερνητικά όργανα, καθώς επίσης και συνιστά νέα. Με το άρθρο 10 παρέχει εξουσιοδότηση στον ίδιο τον Πρωθυπουργό να συνιστά διυπουργικές επιτροπές ή ομάδες εργασίας για συγκεκριμένα θέματα.

Από το 1985 όλες οι κυβερνήσεις έκαναν χρήση των παρεχόμενων εξουσιοδοτήσεων, με βάση την αρχή ότι η εσωτερική λειτουργία της Κυβέρνησης απαιτεί ευελιξία και έτσι και αλλιώς είναι δικό της εσωτερικό θέμα.

Μετά τις εκλογές του 2000, ως Γενικός Γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου τότε, κατ' εντολήν του Πρωθυπουργού, συνέταξα και εκδόθηκε η υπ' αριθμόν 31 πράξη Υπουργικού Συμβουλίου 26-5-2000, η οποία δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης. Και καταθέτω το σχετικό ΦΕΚ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σωκράτης Κοσμίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με την πράξη αυτήν καταργήθηκαν όλες οι διατάξεις και πράξεις Υπουργικού Συμβουλίου για κυβερνητικά όργανα και έκτοτε ορίστηκαν ως ισχύοντα κυβερνητικά όργανα το ΚΥΣΕΑ, η Κυβερνητική Επιτροπή, η Επιτροπή Θεσμών, η Επιτροπή Μεγάλων Έργων και Υποδομών και η Επιτροπή Οικονομικής και Κοινωνικής Πολιτικής. Ταυτόχρονα, με την ίδια πράξη, καθορίστηκαν οι αρμοδιότητες και οι κανόνες λειτουργίας τους.

Πάλι μετά τις εκλογές του 2000, εκδόθηκε η υπ' αριθμόν 228/31-5-2000 απόφαση του Πρωθυπουργού, η οποία επίσης δημοσιεύτηκε και την οποία επίσης καταθέτω, με την οποία ορίστηκε ότι ισχύουν δέκα διυπουργικές επιτροπές και καθορίστηκαν οι αρμοδιότητες και οι κανόνες λειτουργίας τους.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σωκράτης Κοσμίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Συνεπώς καμία χρεία δεν είχε η Κυβέρνηση να απασχολήσει τη Βουλή με το συζητούμενο νομοσχέδιο για τη σύσταση Κυβερνητικής Επιτροπής Παιδείας και Πολιτισμού. Μπορούσε να τη συστήσει με πράξη απλή του Υπουργικού Συμβουλίου. Και

ν. 1558/1985
7

μη μου πείτε ότι αυτό γίνεται, για να εκφράσει τάχα μου και η Βουλή την άποψή της. Απλά, γίνεται για λόγους επικοινωνιακούς και όχι ουσίας.

Στο άρθρο 2, στις παραγράφους 1 και 2, αναφέρονται στόχοι και αποστολές της επιτροπής. Όμως, ίδιοι ή περίπου ίδιοι είναι οι στόχοι και η αποστολή των δύο Υπουργείων, όπως αυτοί αναφέρονται στους οργανισμούς τους. Ένα κυβερνητικό όργανο εξ ορισμού έχει επιτελικό και συντονιστικό ρόλο και δεν ασκεί εκτελεστικές αρμοδιότητες, όπως αυτές περιγράφονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 2. Αν ό,τι αναφέρεται στο άρθρο 2 είναι αντικείμενο της συνιστώμενης επιτροπής, αναρωτιέμαι ποιο είναι το αντικείμενο του κάθε Υπουργείου. Εκτός αν κάνετε πρόβα για συγχώνευση των δύο Υπουργείων. Σας βεβαιώνω ότι σε μια τέτοια συζήτηση θα ήμουν πρόθυμος να συμμετάσχω.

Με το άρθρο 4 προβλέπεται η σύσταση Εκτελεστικής Γραμματείας εκ τριών γενικών γραμματέων. Και με το άρθρο 5 συνιστώνται θέσεις προσωπικού για την τριμελή αυτή γραμματεία. Δηλαδή, η επιτροπή των τριών γραμματέων καθίσταται δημόσια υπηρεσία, η οποία θα έχει και μόνιμο προσωπικό, διότι οι θέσεις είναι αορίστου χρόνου. Σε ποιο άλλο κυβερνητικό όργανο υπάρχει τέτοιο ανορθολογικό σχήμα;

Κάπου διάβασα στα Πρακτικά της επιτροπής, ότι η συγκεκριμένη επιτροπή συνιστάται κατά το πρότυπο του ΚΥΣΕΑ. Προσέχω τα λόγια μου: δεν λέτε ψέματα. Κάνετε λάθος. Δείτε την πράξη Υπουργικού Συμβουλίου 31 του 2000, που ορίζει τα του ΚΥΣΕΑ. Πουθενά δεν θα δείτε υπηρεσία στο όργανο αυτό, ούτε σε κανένα άλλο κυβερνητικό όργανο ή διυπουργική επιτροπή. Αν υπήρχε παλαιότερα και το βρήκατε, έχει καταργηθεί, σας βεβαιώνω, και επομένως δεν μπορείτε να το επικαλείσθε.

Με την παράγραφο 4 δίνεται στον Πρωθυπουργό η δυνατότητα διορισμού μόνιμου προσωπικού. Η διάταξη αυτή είναι κραυγαλέα αντισυνταγματική, καθ' όσον το Σύνταγμα, άρθρο 103, παράγραφος 7, επιτρέπει την πλήρωση θέσεων τακτικού προσωπικού μόνο με διαγωνισμό ή επιλογή. Επίσης το Σύνταγμα ορίζει πώς παύεται ένας μόνιμος υπάλληλος. Ασφαλώς δεν παύεται με απόφαση του Πρωθυπουργού.

Δεν αντιλαμβάνομαι την παράγραφο 5 του άρθρου 6. Με την πολυετή εμπειρία μου στη Γενική Γραμματεία του Υπουργικού Συμβουλίου συνέταξα τον οργανισμό της μετονομασθείσας από μένα σε Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης υπηρεσίας με πολύ μειωμένο προσωπικό σε σχέση με το παρελθόν. Ήταν το π.δ. 32/2004. Μετά τις εκλογές το προεδρικό αυτό διάταγμα τροποποιήθηκε και αυξήθηκε το προσωπικό. Και τώρα με νόμο συνιστώνται και άλλες θέσεις. Γιατί και πώς θα πληρωθούν; Και συνιστώνται οι θέσεις για τις ανάγκες της νέας επιτροπής;

Τέλος, είναι λάθος και ο τίτλος. Δημιουργείται σύγχυση με τη γνωστή κυβερνητική επιτροπή. Η ορθή ονομασία της νέας επιτροπής, αν επιμένετε να τη συστήσετε, θα ήταν Διυπουργική Επιτροπή Παιδείας και Πολιτισμού.

Συζητάμε ένα νομοσχέδιο αχρείαστο και ανορθολογικό, που περιέχει και χαριστικές διατάξεις και αντισυνταγματικές. Το καταψηφίζω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο συνάδελφος κ. Μπούγας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο σχέδιο νόμου αναγνωρίζει και προάγει τις σχέσεις συναλληλίας, εκπαίδευσης και πολιτισμού μέσα στη σύγχρονη κοινωνία της γνώσης.

Παιδεία και πολιτισμός είναι έννοιες αλληλένδετες. Η γλωσσική παιδεία, η εισαγωγή της τέχνης και της πολιτιστικής δημιουργικότητας στην εκπαιδευτική διαδικασία, η κατανόηση της συμβολής του ελληνικού πνεύματος στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής φυσιογνωμίας, είναι ζητήματα και αιτήματα μιας παιδείας με ανθρωποκεντρική διάσταση.

Η διαπίστωση της ανάγκης για συνδυασμό, για σύζευξη, όπως είπε και η Υπουργός Παιδείας και ο Υπουργός Πολιτισμού, καθώς και η ανάγκη εγγραφής της σε κυβερνητικό σχε-